

женъ? Читателю, ты ли си единъ отъ онѣзи,
 които толкозъ ся занимаватъ съ малкы-тѣ нѣ-
 ща на този свѣтъ, щото не обръщатъ никое
 вниманіе на важны-тѣ работы на онзи свѣтъ?
 Послушай Исуса, който пыта, “Що ще да ся
 ползува чловѣкъ, ако придобые и сичкыя-тѣ
 свѣтъ, а душѣ-тѣ си загуби?”, Мар. 8; 36.
 Мысли добрѣ за този въпросъ. Ако бы да ви-
 дишь много чловѣцы да вѣрвѣтъ въ единъ
 пѣтъ, на когото края-тѣ да е една страшна
 пропасть; а тѣ безъ да знаѣтъ опасность-тѣ
 си, да пѣтуватъ съ весель разговоръ дору
 додѣ стигвѣтъ при стрѣмнинѣ-тѣ, падатъ до-
 лу единъ вслѣдъ другого и ся трошѣтъ; въ
 такъвъ случай, не щѣше ли да выкашъ кѣмъ
 тѣхъ, “Спрете ся, спрете ся; ако обычате жи-
 воть-тѣ си, обѣрнете ся.” Но ты вѣрвишь
 кѣмъ единъ по страшнѣ пропасть. Предъ тебе
 е огненно-то езеро, ще ли вѣрвишь вече кѣмъ
 него? Исусъ ти дума, “Обѣрни ся, обѣр и
 ся, защо да умрешъ? Обаче не видишь опас-
 ность-тѣ си, и затова не ся беспокоишь отъ
 неѣ, но ся надѣвашъ че сичко-то ще ти из-
 дѣзе въ ползѣ. Виждалъ ли си колко гладко те-
 че вода-та, когато е много близо до нѣкой
 стрѣмнинѣ? Такова е твое-то спокойствіе, кое-
 то скоро ще ся развали, като гаднешъ въ вѣ-
 чны-тѣ мѣки. Има много отровы, които сѣ
 сладкы и докаруватъ пріятенъ сѣнъ; но отъ
 този сѣнъ чловѣкъ никога не ся събужда.
 Ты піешъ отъ смѣртнѣ-тѣ чашѣ на Сатанѣ.
 Онова, щото сякашъ да е сладко питіе, е смѣр-